

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Ing. J. P.**, proti žalovaným: **1) Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na poříčním právu 1, **2) Úřad práce hl. m. Prahy**, pobočka v Praze 4, se sídlem Praha 4 – Braník, Údolní 1147/106, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Cad 21/2006, o zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26. 4. 2005, č.j. 2005/17578-442, rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy, pobočka v Praze 4, ze dne 11. 2. 2005, č.j. ABE-2017/2005-04/Z2, o zaplacení 210 219 Kč, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2006, č.j. 2 Cad 21/2006 – 52,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26. 4. 2005, č.j. 2005/17578-442, a proti rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy, pobočka v Praze 4, ze dne 11. 2. 2005, č.j. ABE-2017/2005-04/Z2, jako zjevně opožděná podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Napadeným rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí jako správního orgánu druhého stupně bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce hl. m. Prahy a uvedené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno. Žalobce podal k Městskému soudu v Praze žalobu proti oběma správním rozhodnutím a zároveň požadoval zaplacení minimální mzdy od 23. 7. 2003 do 30. 12. 2004 ve výši 210 219 Kč. V kasační stížnosti žalobce požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 30. 3. 2007 návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti zamítl a zástupce žalobci neustanovil. Soud poté usnesením ze dne 20. 6. 2007 žalobce vyzval, aby ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost ze dne 15. 9. 2006 tak, že si zvolí

advokáta a předloží plnou moc pro zastupování v řízení o kasační stížnosti a doplní chybějící náležitosti kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. a ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. Zároveň žalobce poučil o tom, že v případě nevyhovění této výzvě, tj. nebude-li žalobce zastoupen advokátem a nebudou-li doplněny chybějící náležitosti podání ve smyslu citovaných zákonných ustanovení, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Jak dokládá doručenka založená v soudním spise, zásilku s uvedenou výzvou si žalobce osobně převzal dne 29. 6. 2007, ve stanovené lhůtě však kasační stížnost nedoplnil, plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti nedoložil a neučinil tak ani později.

V rámci soudního přezkumu kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dle zákonem stanoveného procesního postupu nejdříve zabývá splněním zákonných procesních předpokladů jako je včasné podání kasační stížnosti, řádné zastoupení stěžovatele apod. Až v případě naplnění procesních podmínek řízení a absence veškerých důvodů nepřípustnosti je oprávněn dále zkoumat důvodnost kasační stížnosti.

V projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Žalobce (dále jen „stěžovatel“) však nebyl zastoupen advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení povinné.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel přes výzvu k doložení zastoupení advokátem a navzdory poučení o možných následcích, plnou moc udělenou advokátovi soudu nepředložil; sám přitom neprokázal vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle ust. § 120 s. ř. s. Posuzování existence podmínek řízení má přitom přednost před zkoumáním, zda byly odstraněny vady kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. září 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

